

PRZYBLIŻENIE (4) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg N przybliżeni(e) (2). ◇ A przybliżenié (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przybliżyć.

Rzeczownik od „przybliżyć się” (4) :

1. O stosunku przestrzennym: podejście, przysunięcie się bliżej, zbliżenie się (3) : Appropinquatio, Przibliżenie/ Nádeście. *Mącz* 326c.

przybliżenie czego (1): Appulsus solis, Metaph. pro solis accessu, Przibliżenie słońcá. Mącz 287a.

przybliżenie czyje (1): raczcie mi wierzytz/ ijż iako by mi nowe flońce wefflo/ gdym od Iána flyffala przybliżenijé wałfe OpecŻyw [155].

2. O stosunku czasowym: nadejście, nastanie (o wydarzeniach w stosunku do człowieka) [czego] (1) : [Obwoływał prorok] Aby lię ludzie vználi/ á godne owoce pokáiánia czyniác kroleştwa niebiefskiego przybliżenie przyimowáli *CzechEp* 154; [*CzechNT Matth* 3 arg].

Synonimy: 1. nadeście, przybycie; 2. nastanie, przyście.

Cf PRZYBLIŻENIE SIĘ, PRZYBLIŻYĆ SIĘ

ALKa